

РЕШЕНИЕ

№ 72

гр. Варна, 16.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично при закрити врати заседание на седемнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Диана К. Стоянова

при участието на секретаря Христина Здр. Атанасова като разгледа докладваното от Диана К. Стоянова Търговско дело № 20223100900777 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано молба с правно основание чл.625 и сл. от ТЗ от „Ния Комерс“ ЕООД чрез ликвидатор, в качеството на длъжник да се обяви неплатежоспособността, в условие на евентуалност и свърхзадължеността на дружеството, да се открие производство по несъстоятелност срещу длъжника, да се определи начална дата на неплатежоспособността, да се обяви длъжника в несъстоятелност и да се постанови прекратяване на дейността му.

Молителят излага, че е с прекратена дейност на основание чл.517, ал.3 от ГПК с решение №175/27.02.2015г. по т.д. №1792/2014г. по описа на Окръжен съд – Варна. На дружеството е назначен ликвидатор – Н. М.. Към настоящия момент дружеството има неплатени задължения към НАП – 49448.45лв. / 30441.12 главници и 19007.33лв. лихви/, към Окръжен съд – Варна – 180.00лв., разноски по т. дело №1792/2014г., възнаграждение на ликвидатор – 23057.96лв. за периода 01.01.2018г. до 01.10.2022г.

Дружеството е спряло плащанията и няма доброволни такива от 2006г.

Излага се, че дружество не е в състояние да изпълни изискуеми

публични вземания, както и към другите кредитори поради което то е в състояние на неплатежоспособност по смисъла на чл. 608, ал. 1 от ТЗ, както и свръхзадължено.

По изложените съображения се моли съдът за постановяване на решение за откриване на производството по несъстоятелност по отношение на търговското дружество и същото да бъде обявено в несъстоятелност.

В съдебно заседание молителят редовно призован чрез процесуалния си представител поддържа молбата за обявяване в несъстоятелност.

Съдът , като взе предвид становищата на страните , събраните и проверени по делото доказателства в тяхната съвкупност и приложимата законова уредба , прие за установено от фактическа страна:

Представената справка за задълженията на „Ния Комерс“ ЕООД към Национална Агенция за приходите установява, че са налице непогасени задължения по декларации – образец 6 за данъци върху трудови правоотношения, вноски по здравно осигуряване, осигурителни вноски ДОО, вноски по универсален пенсионен фонд за периода 01.01.2011г. до 30.11.2022г. в размер на 30441.12лв. и лихви за забава в размер на 19173.71лв. Срещу длъжника има образувано изпълнително дело №3090003679/2009г. при публичен изпълнител.

Видно от справка № 1618949/09.12.2022г. от Агенция по вписванията за периода от 01.01.1991г. до 09.12.2022г. длъжникът „Ния Комерс“ ЕООД не притежава в собственост недвижими имоти.

Съгласно писмо вх. № 30506/29.12.2022г. и приложено удостоверение №1560661/21.12.2022г. от Централен регистър на особените залози към Министерство на правосъдието няма вписвания по партидата на дружеството.

От извършена служебна справка в КАТ се установява, че дружеството няма регистрирани собствени моторни превозни средства.

По партидата в Търговския регистър на дружеството няма обявявани годишни финансови отчети през последните две години, като последният отчет е за 2012г.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

На основание чл. 607а от ТЗ производство по несъстоятелност се

открива за търговец, който е неплатежоспособен, както и при свръхзадълженост на дружество с ограничена отговорност, акционерно дружество или командитно дружество с акции. То се инициира съгласно чл.625 от ТЗ по подадена до съда писмена молба от длъжника, съответно от ликвидатора или от кредитор на длъжника по търговска сделка, както и от Националната агенция за приходите за публичноправно задължение към държавата или общините, свързано с търговската дейност на длъжника или задължение по частно държавно вземане.

В нормата на чл.608, ал.1 от ТЗ е дефинирано понятието неплатежоспособност, като е регламентирано, че неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо задължение, породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне, или публичноправно задължение към държавата и общините, свързано с търговската му дейност или задължение по частно държавно вземане.

За да се приеме, че е налице неплатежоспособност, следва да се установи, че невъзможността на търговеца да покрие свои изискуеми задължения от вида на посочените, е обективно състояние, което стои извън волята на задълженото лице и е различна от съзнателното фактическо бездействие на длъжника да изпълни конкретно парично задължение към кредитор, както и че тази невъзможност представлява трайно състояние за търговеца. Извод за това дали е налице неплатежоспособност се прави при изследване на цялостното икономическо състояние на длъжника, посредством коефициентите на ликвидност, събираемост и финансова автономност, в това число и дали той притежава достатъчно краткотрайни активи, с които да може да погасява своите краткосрочни, съответно текущи задължения.

От своя страна разпоредбата на [чл. 742, ал.1 от ТЗ](#) предвижда, че търговското дружество е свръхзадължено, когато неговото имущество не е достатъчно, за да покрие паричните му задължения.

Двете основания за откриване на производството по несъстоятелност са самостоятелни, като в случая са предявени в условията на евентуалност.

От събраните по делото доказателства съдът формира извода, че

молбата е подадена от легитимирано лице по смисъла на [чл. 625 от ТЗ](#) - ликвидатор, длъжникът е търговец по според [чл. 1 от същия](#), като се установи наличието и основанието неплатежоспособност.

Налице са изискуеми публичноправни задължения към държавата от страна на длъжника в размер на 30441.12лв. / данък върху доходите от трудови или приравнени на тях правоотношения, вноски за здравно осигуряване, осигурителни вноски ДОО, вноски по универсален пенсионен фонд, глоби/ и лихви за забава в размер на 19173.71лв.по чл.608, ал.1, т.2 от ТЗ.

Според презумпцията предвидена в [чл. 608, ал.3 от ТЗ](#) неплатежоспособността се предполага, когато длъжникът е спрял плащанията си по някое от групите вземания изброени в чл.608, ал.1, т.1, 2, 3 от ТЗ.

В настоящият случай към датата на подаване на молбата длъжникът е спрял плащанията на изискуеми публични задължения към НАП, поради което на основание [чл. 608, ал.3 от ТЗ](#), съдът приема, че е налице състояние на неплатежоспособност по отношение на длъжника.

Състоянието на длъжника понастоящем е дълбоко и необратимо, съобразно представените доказателства, като същевременно не се правят и възражения за временно финансово затруднение по смисъла на [чл. 631 ТЗ](#). Съгласно установените данни дружеството не притежава имущество, нито краткотрайни активи достатъчни за покриване на задълженията към кредиторите, поради което е налице обективното състояние на неплатежоспособност.

Предвид установяване на главното основание, съдът не пристъпва към разглеждане на състоянието за свръхзадълженост, което е предявено в условията на евентуалност.

Началната дата на неплатежоспособност, разглеждана като момент на проявление на трайната неспособност на длъжника да погасява свои изискуеми парични задължения към кредиторите по [чл. 608 от ТЗ](#) с наличните си краткотрайни активи, се определя от неговото цялостно икономическо състояние, изразено чрез показателите за ликвидност, финансова автономност и задлъжнялост, при отчитане на най-ранния момент на спиране на плащанията, като външен белег на проявление неплатежоспособността. В случая с оглед липсата на други данни, съдът

приема, че финансовите резултати на предприятието на длъжника са започнали да се влошават от през 2013г., като за периода от 2013г. до настоящия момент дружеството е спряло да осъществява всякаква търговска дейност, която да е отразена във финансов отчет. Трудовите договори са били прекратени към края на 2013г. От 2015г. съгласно вписването в Търговския регистър дружеството е в ликвидация и с прекратена дейност по силата на решение №175/27.02.2015г. по т. дело №1792/2014г. по описа на ВОС. Няма данни за осъществено плащане за периода 2013г. до настоящия момент. Дружеството е в забава по отношение на НАП от 10.01.2012г., според справката от НАП за данък върху доходите от трудови или приравнени на тях правоотношения, вноски за здравно осигуряване, осигурителни вноски ДОО, вноски по универсален пенсионен фонд.

При това положение относно момента в който дружеството не е било в състояние да изпълни парично задължение по търговска сделка и публично правно задължение, съдът приема за начална дата на неплатежоспособността - 01.01.2013г. Това е възможно най-ранната дата, към която е налице пълно спиране на плащанията към държавния бюджет на публични задължения и към другите кредитори, които са били възникнали и изискуеми, като израз на влошеното икономическо състояние на длъжника.

При липса на доказателства за имущество, чиято стойност да покрие разноските по производството по несъстоятелност, откриването му би било самоцелно и не би се реализирала неговата цел, формулирана в [чл. 607, ал. 1 ТЗ](#), а именно да се осигури справедливо удовлетворяване на кредиторите и възможност за оздравяване на предприятието на длъжника.

В указания от съда по реда на [чл. 629б ал.1 от ТЗ](#) срок, заинтересовани лица, както и длъжника, не са изявили желание да предплатят необходимата сума от 7000.00лв. за разноски по производството, поради което длъжникът следва да бъде обявен в несъстоятелност и производството да бъде спряно в хипотезата на [чл. 632, ал.1 ТЗ](#). Имуществото, което ще бъде открито след решението по [чл. 632, ал.1 ТЗ](#) следва да бъде запазено за удовлетворяване на кредиторите и постигане целите на производството, поради което е необходимо да се наложи общ запор и възбрана върху имуществото на длъжника.

Съдът като съобрази изхода от спора и обстоятелството, че държавна такса не е внесена първоначално по аргумент от чл.620, ал.1 от ТЗ, на

основание същата разпоредба длъжникът следва да бъде осъден да заплати сумата от 250.00лв. в полза на бюджета на Окръжен съд – Варна.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА неплатежоспособността на „НИЯ КОМЕРС“ ЕООД, ЕИК 103222199, със седалище и адрес на управление гр.Варна, ул. „Д-р Железкова“ №29.

ОПРЕДЕЛЯ начална дата на неплатежоспособността - 01.01.2013г.

ОТКРИВА производство по несъстоятелност на „НИЯ КОМЕРС“ ЕООД, ЕИК 103222199, със седалище и адрес на управление гр.Варна, ул. „Д-р Железкова“ №29.

ПОСТАНОВЯВА обща възбрана и запор върху имуществото на „НИЯ КОМЕРС“ ЕООД, ЕИК 103222199, със седалище и адрес на управление гр.Варна, ул. „Д-р Железкова“ №29.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване дейността на „НИЯ КОМЕРС“ ЕООД, ЕИК 103222199, със седалище и адрес на управление гр.Варна, ул. „Д-р Железкова“ №29.

ОБЯВЯВА в несъстоятелност „НИЯ КОМЕРС“ ЕООД, ЕИК 103222199, със седалище и адрес на управление гр.Варна, ул. „Д-р Железкова“ №29.

ЗАДЪЛЖАВА длъжника „НИЯ КОМЕРС“ ЕООД, ЕИК 103222199, със седалище и адрес на управление гр.Варна, ул. „Д-р Железкова“ №29, при обявяване на фирмата си да прибави добавката "в несъстоятелност".

СПИРА производството по несъстоятелност на „НИЯ КОМЕРС“ ЕООД, ЕИК 103222199, със седалище и адрес на управление гр.Варна, ул. „Д-р Железкова“ №29, на основание [чл. 632, ал.1 ТЗ](#).

УКАЗВА на основание [чл. 632, ал.2](#) от ТЗ на заинтересованите лица /длъжника или кредитор/, че в срок от 1-година от вписването на решението в търговския регистър производството може да бъде възобновено, ако молителя удостовери, че е открито достатъчно имущество или ако депозира сума в размер на поне 7000.00 лв. за покриване на текущи и начални разноски.

ОСЪЖДА „НИЯ КОМЕРС“ ЕООД, ЕИК 103222199, със седалище и адрес на управление гр.Варна, ул. „Д-р Железкова“ №29 **ДА ЗАПЛАТИ** в

полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Окръжен съд - гр.Варна сумата от **250.00лв. /двеста и петдесет лева/**, представляваща държавна такса, като в случай на липса на доброволно плащане на посочената сума, допълнително го осъжда да заплати и **5.00лв. /пет лева/**, държавна такса за издаване на изпълнителен лист на основание чл.77 от ГПК, вр. чл.620, ал.1 от ТЗ.

Решението подлежи на обжалване пред Варненски апелативен съд в седмодневен срок от вписването му в търговския регистър.

Решението подлежи на незабавно изпълнение, на основание [чл. 634 ТЗ](#).

ДА СЕ ВПИШЕ настоящият съдебен акт в книгата по [чл. 634в от ТЗ](#).

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____